

Misterioasa doamnă

Dunia Pălăngeanu

Dunia Pălăngeanu

MISTERIOASA DOAMNĂ

Noaptea se destramă alene sub astre
Luna, ah luna, a căzut la margini de lac,
Ochii prelungi ai misterioasei doamne mă cheamă
Pe insula de jad unde ostenite poveștile tac.

Sub neagra voaletă pleoapele ca norii tremurau
În vraja supusă a surâsului ei carmin,
Voluptoase buzele- maci de mătase -tânjeau
După amintirea pocalului cu vin.

Undeva, din Carul Mare , mai cade- un suspin
Spin diamantin...săgeată cu albastru venin.

Iar în zori umbrele prelungi ale caselor
Se vor îneca în burg desuete,
Încă în rochii de bal străzile vor murmura timid
Ațipite sub jobenul felinarelor bete.

Condurii misterioasei doamne-
Rouă de-argint în amulete,
Din noi amintirile plecând zgomotos
Pe aripi de păsări în cete.